

عنوان مقاله:

نقش پیش بین خودتنظیم گری و تکانشوری در موفقیت ورزشی: مقایسه ورزش های برخوردی و غیربرخوردی

محل انتشار:

فصلنامه رفتار حرکتی، دوره 6، شماره 18 (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

محمدعلی بشارت - استاد دانشگاه تهران

محمدحسین قهرمانی - دانشجوی دکتری دانشگاه فردوسی مشهد

بهنام نقی پور گیوی - کارشناس ارشد دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

در این پژوهش رابطه خودتنظیم گری و تکانشوری با موفقیت ورزشی مورد بررسی قرار گرفت و نقش پیش بین این دو متغیر برای موفقیت ورزشی در ورزش های برخوردی و غیربرخوردی مقایسه شد. تعداد 223 ورزشکار حرفه ای 102 برخوردی و 121 غیر برخوردی از فدراسیون های ورزشی به صورت داوطلب در این پژوهش شرکت کردند. از ورزشکاران خواسته شد مقیاس خودتنظیم گری SRI-25 مقیاس تکانشوری بارات HIS و مقیاس موفقیت ورزشی SAS را تکمیل کنند. ضرایب رگرسیون در این پژوهش برای ورزشکاران برخوردی در خصوص موفقیت ورزشی در خود تنظیم گری $t=4.69, \beta=0.39$ در تکانشوری حرکتی $t=4.79, \beta=0.49$ و در تکانشوری شناختی $t=2.26, \beta=0.20$ تعیین شد. این ضرایب برای ورزشکاران غیر برخوردی در خود تنظیم گری $t=11.72, \beta=0.73$ و در تکانشوری حرکتی $t=2.32, \beta=0.20$ به دست آمد. با استناد به یافته های این پژوهش می توان نتیجه گرفت که در ورزشکاران رشته های برخوردی، تکانشوری و در ورزشکاران رشته های غیر برخوردی، خود تنظیم گری، یکی از تبیین کننده های موفقیت ورزشی است.

کلمات کلیدی:

خودتنظیم گری، تکانشوری، موفقیت ورزشی، ورزش برخوردی، ورزش غیربرخوردی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/790747>

